

ЗАКОН

О ПОСЕБНИМ МЕРАМА ЗА СПРЕЧАВАЊЕ ВРШЕЊА КРИВИЧНИХ ДЕЛА ПРОТИВ ПОЛНЕ СЛОБОДЕ ПРЕМА МАЛОЛЕТНИМ ЛИЦИМА

Уводна одредба

Члан 1.

Овим законом прописују се посебне мере које се спроводе према учиниоцима кривичних дела против полне слободе извршених према малолетним лицима одређених овим законом и уређује вођење посебне евиденције лица осуђених за та кривична дела.

Сврха закона

Члан 2.

Сврха овог закона је да се учиниоци кривичних дела против полне слободе извршених према малолетним лицима спрече да врше ова дела.

Подручје примене закона

Члан 3.

Овај закон се примењује на учиниоце који су према малолетним лицима извршили следећа кривична дела:

- 1) силовање (члан 178. ст. 3. и 4. Кривичног законика);
- 2) обљуба над немоћним лицем (члан 179. ст. 2. и 3. Кривичног законика);
- 3) обљуба са дететом (члан 180. Кривичног законика);
- 4) обљуба злоупотребом положаја (члан 181. Кривичног законика);
- 5) недозвољене полне радње (члан 182. Кривичног законика);
- 6) подвођење и омогућавање вршења полног односа (члан 183. Кривичног законика);
- 7) посредовање у вршењу проституције (члан 184. став 2. Кривичног законика);
- 8) приказивање, прибављање и поседовање порнографског материјала и искоришћавање малолетног лица за порнографију (члан 185. Кривичног законика);
- 9) навођење малолетног лица на присуствовање полним радњама (члан 185а Кривичног законика);
- 10) искоришћавање рачунарске мреже или комуникације другим техничким средствима за извршење кривичних дела против полне слободе према малолетном лицу (члан 185б Кривичног законика).

Овај закон се не примењује на малолетне учиниоце кривичних дела из става 1. овог члана.

Сходна примена других закона

Члан 4.

Ако одредбама овог закона није другачије прописано сходно ће се примењивати одредбе Кривичног законика, Закона о извршењу кривичних санкција, Закона о малолетним учиниоцима кривичних дела и кривичноправној заштити малолетних лица и Законика о кривичном поступку.

Забрана ублажавања казне и условног отпуста и незастаревање кривичног гоњења и извршења казне

Члан 5.

Учиниоцу кривичног дела из члана 3. овог закона суд не може ублажити казну применом члана 57. став 1. Кривичног законика.

Лице осуђено на казну затвора за кривично дело из члана 3. овог закона не може се условно отпустити.

Кривично гоњење и извршење казне не застаревају за кривична дела из члана 3. овог закона која су извршена према малолетним лицима.

Правне последице осуде

Члан 6.

Осудом за кривично дело из члана 3. овог закона обавезно наступају следеће правне последице:

- 1) престанак вршења јавне функције;
- 2) престанак радног односа, односно престанак вршења позива или занимања које се односи на рад са малолетним лицима;
- 3) забрана стицања јавних функција;
- 4) забрана заснивања радног односа, односно обављања позива или занимања које се односи на рад са малолетним лицима.

Правне последице осуде из става 1. овог члана наступају даном правноснажности пресуде.

Правне последице осуде из става 1. тач. 3) и 4) овог закона трају 20 година. Време проведено на издржавању казне затвора не урачунава се у време трајања правне последице осуде.

Правноснажна пресуда из става 2. овог члана обавезно се доставља и послодавцу осуђеног лица.

Посебне мере

Члан 7.

Према учиниоцу кривичног дела из члана 3. овог закона, после издржане казне затвора, спроводе се следеће посебне мере:

- 1) обавезно јављање надлежном органу полиције и Управе за извршење кривичних санкција;
- 2) забрана посећивања места на којима се окупљају малолетна лица (вртићи, школе и сл);

- 3) обавезно посећивање професионалних саветовалишта и установа;
- 4) обавезно обавештавање о промени пребивалишта, боравишта или радног места;
- 5) обавезно обавештавање о путовању у иностранство.

Мере из става 1. овог члана спроводе се најдуже 20 година после извршене казне затвора.

После истека сваке четири године од почетка примене посебних мера из става 1. овог члана, суд који је донео првостепену пресуду, по службеној дужности одлучује о потреби њиховог даљег спровођења.

Захтев за преиспитивање потребе даљег спровођења посебних мера из става 1. овог члана може поднети и лице на које се ове мере односе.

Захтев из става 4. овог члана може се поднети суду који је донео првостепену пресуду после истека сваке две године од почетка примене посебних мера.

У поступку у коме одлучује о потреби даљег спровођења посебних мера из става 1. овог члана, суд прибавља извештаје органа и организација надлежних за спровођење тих мера.

Обавезно јављање надлежном органу полиције и Управе за извршење кривичних санкција

Члан 8.

Под мером обавезног јављања надлежном органу полиције и Управе за извршење кривичних санкција подразумева се дужност учиниоца кривичног дела из члана 3. овог закона да се лично јави организационој јединици полиције у месту његовог пребивалишта и организационој јединици Управе за извршење кривичних санкција надлежној за третман и алтернативне санкције, сваког месеца најкасније до 15. дана у месецу.

Забрана посећивања места на којима се окупљају малолетна лица

Члан 9.

Под мером забране посећивања места на којима се окупљају малолетна лица подразумева се дужност учиниоца кривичног дела из члана 3. овог закона да се уздржава од посећивања места на којима се окупљају малолетна лица, као што су школске зграде, школска дворишта, вртићи, игралишта, дечије манифестације и сл.

Обавезно посећивање професионалних саветовалишта и установа

Члан 10.

Под мером обавезног посећивања професионалних саветовалишта и установа подразумева се дужност учиниоца кривичног дела из члана 3. овог закона да посећује професионална саветовалишта и установе према програму који му одреди организациона јединица Управе за извршење кривичних санкција надлежна за третман и алтернативне санкције.

**Обавезно обавештавање о промени пребивалишта,
боравишта или радног места**

Члан 11.

Под мером обавезног обавештавања о промени пребивалишта, боравишта или радног места подразумева се дужност учиниоца кривичног дела из члана 3. овог закона да у року од три дана од дана промене лично обавести надлежну организациону јединици полиције и организациону јединици Управе за извршење кривичних санкција надлежну за третман и алтернативне санкције, о промени пребивалишта, боравишта или радног места.

Обавезно обавештавање о путовању у иностранство

Члан 12.

Под мером обавезног обавештавања о путовању у иностранство подразумева се дужност учиниоца кривичног дела из члана 3. овог закона да се најкасније три дана пре путовања у иностранство лично јави надлежној организационој јединици полиције.

Лице из става 1. овог члана је дужно да надлежној организационој јединици полиције пружи податке о држави у коју путује, као и месту и дужини боравка у иностранству.

Посебна евиденција

Члан 13.

О лицима осуђеним за кривично дело из члана 3. овог закона води се посебна евиденција.

Посебна евиденција из става 1. овог члана садржи:

- 1) име и презиме осуђеног;
- 2) јединствени матични број грађана осуђеног;
- 3) адресу пребивалишта осуђеног;
- 4) податке о запослењу осуђеног;
- 5) податке о значају за физичко препознавање осуђеног и његове фотографије;
- 6) ДНК профил осуђеног;
- 7) податке о кривичном делу и казни на коју је осуђен;
- 8) податке о правним последицама осуде;
- 9) податке о спровођењу посебних мера прописаних овим законом.

Вођење посебне евиденције

Члан 14.

Посебну евиденцију из члана 13. овог закона води Управа за извршење кривичних санкција.

Сви државни и други органи, као и правна лица или предузетници су дужни да у року од три дана од дана прибављања података о којима се води

посебна евиденција прописана овим законом, те податке доставе овлашћеном лицу Управе за извршење кривичних санкција које води посебну евиденцију.

Подаци из посебне евиденције воде се трајно и не могу се брисати.

Министар надлежан за послове правосуђа ближе уређује начин вођења посебне евиденције.

Доступност података из посебне евиденције

Члан 15.

Подаци из посебне евиденције могу се дати суду, јавном тужиоцу и полицији у вези са кривичним поступком који се води против лица о коме се води посебна евиденција, односно надлежној организацијој јединици полиције, као и организацијој јединици Управе за извршење кривичних санкција надлежној за третман и алтернативне санкције, када је то потребно за вршење послова из њихове надлежности.

Подаци из посебне евиденције могу се, на образложен захтев, дати и државном органу, предузећу, другој организацији или предузетнику, ако још трају правне последице осуде и ако за то постоји оправдани интерес заснован на закону.

Државни и други органи, као и правна лица или предузетници који раде са малолетним лицима дужни су да затраже податак да ли је лице које треба да заснује радни однос код њих, односно обавља послове са малолетним лицима, уписано у посебну евиденцију.

Подаци из посебне евиденције могу се дати и иностраним државним органима, у складу са међународним споразумом.

На податке садржане у посебној евиденцији, ако одредбама овог закона није другачије прописано, сходно се примењују одредбе закона који уређују заштиту података о личности и тајност података.

Прекршаји учиниоца кривичног дела

Члан 16.

Казном затвора од 30 до 60 дана казниће се за прекршај учинилац кривичног дела из члана 3. овог закона ако:

- 1) прекрши правну последицу осуде из члана 6. став 1. овог закона;
- 2) не испуњава посебне мере из члана 7. став 1. овог закона.

Прекршаји правног лица, предузетника и одговорних лица

Члан 17.

Новчаном казном од 500.000 до 2.000.000 динара казниће се за прекршај правно лице ако:

- 1) не поштује правну последицу осуде из члана 6. став 1. овог закона;
- 2) не достави податак или не достави податак у прописаном року овлашћеном лицу Управе за извршење кривичних санкција које води посебну евиденцију (члан 14. став 2.).
- 3) не затражи податак из посебне евиденције у складу са чланом 15. став 3. овог закона.

За прекршај из става 1. овог члана казниће се предузетник новчаном казном од 200.000 до 500.000 динара.

За прекршај из става 1. овог члана казниће се и одговорно лице у правном лицу и државном и другом органу новчаном казном од 100.000 до 150.000 динара.

Рок за доношење подзаконског прописа

Члан 18.

Пропис из члана 14. став 4. овог закона донеће се у року од 90 дана од дана ступања на снагу овог закона.

Завршна одредба

Члан 19.

Овај закон ступа на снагу осмог дана од дана објављивања у „Службеном гласнику Републике Србије”.